

קדוש יהיה לך (כא, י-יא)

ופירש"י נהוג בו קדושה לפתח ראשון בכל דבר, ולברך ראשון בסעודת. ויל"ע בהא דמבואר הכא שצරיך לכבד את הכהן לברך ראשון בסעודת, והכי נפסק בשו"ע (ס"י רא ס"ב) שהכהן מברך ברכbam"ז, ואילו גבי היוטו 'חצין' לא מצינו שנותנים לכהן תחליה, אף שגם הוא עניין של כבוד ושරרה (עיין ס"י נג ס"ז וסעיף כ"ה). גם לא מצינו בבבנ' אדם העומדים בתור באיזה מקום שצעריך ליתן לכהן ראשון, ויש מקום לומר דכל דין היכבוד לכהן הוא רק בדבר שיש גם לאחרים איז יש דין להקדימו, אבל בדבר שאין ממנו לאחרים לא נאמר בו דין ליתנתו לכהן, ולכן יתר על תור הוא הפסד זמן ואינם צריכים להפסיק הזמן בשבייל שהוא הוא ראשון. אבל הא ליתא, שהרי גם ברכbam"ז נתונים לו לברך תחיליה, אף שע"ז הם מפסידים לברך. (ובפרש"י משמע שהקדמת הכהן הוא בברכת 'המציא', שהוא מדרך ראשון בסעודת). והנה בגם' גיטין (נט, ב) איתא וקידשו לכל דבר שבקדושה, לפתח ראשון ולברך ראשון וליטולמנה יפה ראשון. וצ"ע דהרי נטילתמנה יפה אינו שיר לדבר שבקדושה, ומראשית הברייתא משמעו שרק בדברי קדושה צריך להקדימו ולא בכל דבר, אבל מסיפה מוכחה לא כן. ובאמת מהפסק שכתיב 'וקידשו', ומשמע ג"כ דרך לדברי קדושה צריך להקדימן, ולא בשאר דברים. הקדמת הכהן הוא גם בכינסה למקום מבווקשים, ואפשר דשם היה מוכחה לעשות פשרה, ותלה בזה. ויש לדון בספק כהן אי עלי ג"כ צריך לכבדו, שהרי הוא ספק מ"ע דאורוי', ואף דא"א ליתן לו מתב"כ, שהרי הוא ספק כהן מ"מ דין היכבוד הוא אף בספק, וכן מי שהוא ספק ת"ח צריך לכבדו, וכל זה כשבאמת יש ספק, אבל בסתמא אזל"י בתר רוב שאיןו ת"ח.

מקור: רבבי אהרן ליב שטיינמן שליט"א